

Byrde, som følgerlig burde have været fordeelt nogenlunde ligeligt mellem dem, og den Omstændighed, at de ikke beqvarterede Kjøbstæder hidtil have baaret en mindre Deel, end tilborligt er, af denne Byrde, og de beqvarterede en større, end der retteligt tilkom dem, forekommer os ikke at indeholde tilstrækkelig Grund til, ikke nu at fordele Byrden noget ligeligere. Vi sige udtryffeligt noget ligeligere; thi, selv naar Rigningssummen fordeles lige paa samtlige Kjøbstæder, vil Natural-Indqvarteringen dog medføre, at Garnisonsbyerne erholde en større Byrde end de ikke beqvarterede, idet den Erstatning, de erholde efter Frdn. 1816, i den Grad er utilstrækkelig, at t. Ex. en By som Helsingør, der ikke har nogen betydelig Indqvartering, vil erholde en Udgift, der aarlig overstiger dens Andeel af Rigningssummen med omtrent et Beløb af 1600 Rbd. (see Andragendet fra Helsingør, Side 8), og hvilket Beløb den saaledes faaer at udrede mere, end der lige med de ikke beqvarterede Byer paaligger den. Naar der derhos tages Hensyn til, at Kjøbstæderne som en Totalitet ikke faae mere at udrede end tidligere, og at den foreslaaede Forandring kun gaaer ud paa at fordele Indqvarteringsbyrden paa en ligeligere Maade mellem alle dem, som deri ere interesserede, troe vi heller ikke, at det med tilstrækkelig Føie kan indvendes, at det Princip, der ellers følges ved Sagens Ordning, kan siges at være fraveget. Men, naar der saaledes ikke tilføies de ikke beqvarterede Byer nogen Retstrækkelse derved, at de herefter faae en noget større Byrde at udrede, er der efter vor Formening ingen Anledning til, paa Grund af denne Forøgelse i Byrden, at udsætte Sagens Ordning, idet det maa ansees ønskelig, at det indviklede Forhold, der nu finder Sted mellem Kjøbstæderne i Anledning af Indqvarteringsvæsenet, afløses af et simplere, og en fremtidig Omordning af Indqvarteringsvæsenet derved vil forberedes og lattes. Men dertil kommer endelig, at denne Forandring ogsaa vil blive til Fordeel for de nu ikke beqvarterede Byer, saafremt de i Tiden maatte blive belagte med Indqvartering.

Medundertegnede, Sidenius og Tang, kunne dog ingenlunde ubetinget tiltræde, hvad der af Udvalgets øvrige Medlemmer angaaende

det her omhandlede Punkt er yttret. Naar nemlig nærværende Lovudkast forkynder sit Niemed, ifkun at være en Sammendragning af flere ældre Statter, og at altsaa ingen ny Skattebyrde derved tilsigtes paalagt, synes det at være et ganske besynderligt Resultat, som derved fremkommer, idet de mindre og fattigste Byer i Landet, der ikke have havt Indqvartering, komme til at bære en betydelig større Skattebyrde, end de hidtil have havt. Det er vel sagt, at Kjøbstæderne, betragtede som en Genhed, ikke ville blive mere bebyrdede end forhen; men denne Betragtningssmaaade kunne vi kun finde meget lidet trøstende for de mindre Kjøbstæder, der ved den nye Omdeling erholde en forøget Skattebyrde, da det naturligviis ikke kan være til Nytte for den enkelte Kjøbstad, at en anden har faaet mindre Byrde at bære, naar den selv har faaet mere. Det er ligeledes anført, at den Omstændighed, at de ikke beqvarterede Byer hidtil have baaret mindre Indqvarteringsbyrde, end der egentlig tilkom dem, paa ingen Maade kan fritage dem for nu at tage en mere ligelig Andeel i denne Byrde; men næst at bemærke, at de beqvarterede Byer, som for det Meste høre til de største i Riget, og saaledes ved en større Handelsvirksomhed, Industrie, ic., begrundet i de locale Forhold, ere i Besiddelse af en forholdsviis større aarlig Indtægt og større Velstand, og saaledes vel mindre have følt Trykket af denne Byrde, end Tilfældet vil blive med de mindre Byer, kunne vi for vort Vedkommende ikke andet end antage, hvad der ogsaa under Forhandlingerne i Folkethinget hyppigt blev udtalt, og ikke der mødte synderlig Modsigelse, at det hele Indqvarteringsvæsen er en Statsbyrde, og at Bekostningerne derved som saadanne bør udredes af Statskassen, uden udelukkende som hidtil at udredes af Kjøbstæderne. Dertil kommer, at Kjøbstæderne nu have mistet et meget betydeligt Privilegium i Tabet af deres Bærnepligtsfrihed, og, skjøndt det vel kan paastaaes, at der ikke var nogen Sammenhang mellem denne og Kjøbstædernes Indqvarteringsbyrde, saa er det dog naturligt, at Kjøbstæderne med Glæde bar en Byrde som sidstnævnte til Landets Forsvarsvæsen, paa en Tid, da de være fritagne for Bærnepligten, hvorimod, naar denne